

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 78 • nummer 12 • december 2023

Binnen in dit nummer is de inhoudsopgave van
Jaargang 78 (2023) opgenomen.

INHOUD

<i>Zijn weg van lijden (gedicht)</i>	<i>281</i>
<i>Christus onze Heere (12, slot)</i>	<i>282</i>
<i>Brood en beker (4, slot)</i>	<i>284</i>
<i>Kort voor twaalf</i>	<i>290</i>
<i>Vervuld met het besef van Zijn liefde</i>	<i>293</i>
<i>Waar is de Koning?</i>	<i>294</i>
<i>Hij heeft u verzoend</i>	<i>295</i>
<i>Bij het kruis staan</i>	<i>297</i>
<i>De Bijbel en de Gazastrook</i>	<i>305</i>
<i>God alles in allen</i>	<i>311</i>
<i>Het getuigenis van Napoleon Bonaparte</i>	<i>312</i>

Nieuw traktaat:

Waar gaat het naar toe in het nieuwe jaar?

Een moderne, handzame flyer, aansprekend vormgegeven, met een warme uitstraling, bedoeld om mensen aan het denken te zetten over de vraag waar het naar toe gaat in deze wereld, maar vooral: **naar welke eindbestemming iedereen zelf op weg is.**

Met aanbod voor een gratis Evangelie voor mensen die geen Bijbel hebben.

Flyer, formaat A6 (105x148 mm), 4 pagina's liggend, fullcolour, 170 grams kunstdrukpapier

Bestelcode: T031N

Prijs per 10 stuks: € 0,90

Normale kortingspercentages zoals bij alle traktaten zijn van toepassing (10/20/30% bij 100/1.000/10.000 stuks)

Colofon

Redactie- en administratie-adres:
Stg. Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46
E-mail: bestel@uhwdw.nl
IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42
E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02
BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48
BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)
*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Zijn weg van lijden

Voor zondaars is de Heer' gestorven,
voor u heeft Hij Zijn bloed gestort,
waardoor uw hart, zo diep bedorven,
geheel en al gereinigd wordt.
Vrijwillig kwam Hij hier beneden,
om u te redden van de dood;
oneindig veel heeft Hij geleden;
wat is Zijn liefde voor u groot!

Voor u werd Hij bespuwd, geslagen,
Hij, Vaders Eéngelboren Zoon.
Voor u moest Hij dat spotkleed dragen,
die rietstaf en die doornenkroon.
Voor u werd Hij aan 't kruis geklonken,
ook daar veracht, gehoond, bespot
en met het hoofd terneergezonken
beval Hij toen Zijn geest aan God.

Hij heeft de schuld op Zich genomen,
voor zondaars heeft Hij die geboet;
aan allen die nu bij Hem komen,
schenkt Hij vergeving door Zijn bloed.
Zij zijn door Christus' dood en lijden
van zonde, dood en hel bevrijd;
hun hart kan zich in God verblijden;
zij juichen tot in eeuwigheid.

H.C. Voorhoeve (1837-1901)

Christus onze Heere (12, slot)

Iemand heeft dat eens prachtig verwoord: 'Hij zag in de verheerlijkte Christus een kracht van leven die in staat was om ieder spoor van sterfelijkheid te verzwelgen en te vernietigen, want het feit dat Christus Zich in heerlijkheid in de hemel bevond, was het gevolg van deze kracht. Tegelijkertijd was het de openbaring van de hemelse erfenis die de Zijnen toebehoort. Daarom verlangde de apostel ernaar dat hij niet ontkleed maar overkleed zou worden en dat wat sterfelijk in hem was, zou worden opgenomen door het leven, dat de sterfelijkheid die zijn aardse menselijke natuur kenmerkte, zou plaatsmaken voor de kracht van het leven die hij zag in Jezus Christus en die zijn leven was. Die kracht was zodanig dat het niet nodig was om te sterven'.

Het moment van deze verwerkelijking is wanneer de Heere terugkomt om ons tot Zich te nemen. Dat wordt duidelijk gesteld in 1 Thessalonika 4: 'Want de Heere Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden, die overblijven, samen met hen in wolken opgenomen worden de Heere tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met [de] Heere zijn' (vs. 16-17). Dat is het moment dat Hij 'het lichaam van onze vernedering veranderen zal tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, overeenkomstig de werking van de macht, waarmee Hij in staat is ook alle dingen aan Zich te onderwerpen' (Fil. 3:21).

De gevolgen van het feit dat Christus ons leven is, zullen pas werkelijkheid worden op de opstandingsmorgen. Wij kunnen ons nu al verheugen in de wetenschap dat wij eeuwig leven hebben, en dat wij dat – omdat wij het in Christus bezitten – voor altijd hebben. Maar dán zullen wij geen enkel spoor meer vertonen van sterfelijkheid en vergankelijkheid.

Door het Evangelie zijn leven en onvergankelijkheid beide aan het licht gebracht (2 Tim. 1:10). Van het volle karakter hiervan hebben we nu alleen maar een zwak besef. Toch mogen wij onze ogen opheffen naar waar Christus is en Hem verheerlijkt zien. We mogen weten dat Hij – nu Hij uit de doden is opgewekt – niet meer sterft, dat de dood geen heerschappij meer over Hem heeft en dat wij – als wij Hem aanschouwen – op grond van het Woord van God mogen zeggen: wij zullen zijn zoals Hij. We zullen delen in heel de volheid van leven dat in Hem is – want God heeft ons ‘tevorens bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders’ (Rom. 8:29). God komt alle eer toe, want het is alles uit genade.

Ten tweede zal er, zoals al gezegd, **de tentoonspreiding** zijn **van dit leven samen met Christus in heerlijkheid**. Dit is het volmaakte contrast met onze huidige toestand en het wordt in de Bijbel een aantal keren, vanuit andere gezichtspunten, gesteld.

‘Geliefden,’ schrijft de apostel Johannes, ‘nu zijn wij kinderen van God en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is’ (1 Joh. 3:2). Dat zal de grootste verandering zijn van onze huidige, zichtbare toestand. Wij zijn nu Gods kinderen, maar dan zal dat ook zichtbaar worden doordat wij Hem gelijk zullen zijn. Zo is het ook met onze dood wat de wereld betreft: God zegt dat wij dood zijn, gestorven, en wij moeten onszelf als dood rekenen. Maar dan, als wij met Christus in heerlijkheid verschijnen, zal zichtbaar worden dat Hij ons leven is en dat wij één zijn met Hem in dat eeuwige leven. Dan zullen wij ‘in het leven heersen door de Éne, Jezus Christus’ (Rom. 5:17). Deze relatie zal ook nooit veranderd worden. Zoals Christus nu ons leven is, zal Hij dat zijn in alle eeuwigheid. Wij zullen tot in eeuwigheid kunnen zeggen: ‘Bij U is de bron van het leven; in Uw licht zien wij het licht’ (Ps. 36:10).

Dan zullen alle tranen afgewist zijn en 'de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geschrei, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan' (Openb. 21:4). De dood, de laatste vijand, zal hiervóór vernietigd zijn en daarom zal iedere heilige van God de onophoudelijke, eeuwigdurende, ongehinderde vreugde genieten van de kracht van dat 'overvloedige' leven dat hij ontvangt door Hem Die gestorven en opgestaan is en nu leeft tot in eeuwigheid. Wat een contrast met onze huidige omstandigheden! Dit hele aardse toneel ligt onder de dood en wij moeten altijd het sterven van de Heere Jezus in ons lichaam omdragen. De dood heerst dus over onszelf, net als over alles om ons heen. **Maar straks zal het leven zijn, alleen maar leven en leven voor eeuwig!**

E. Dennett

Brood en beker (4, slot)

Wijn of druivensap?

Helaas is ook hierover al heel veel verdeeldheid en spanning tussen gelovigen ontstaan, terwijl de Heere alleen spreekt over 'deze vrucht van de wijnstok' (Matth. 26:29). Maar als we blijven bij de eenvoudige taal van de Schrift, merken we: Gods Woord geeft geen enkel detail over de vraag of dat sap wel of niet gegist moet zijn; dáár gaat het niet om.

Als ergens het Avondmaal wordt gevierd met druivensap, is het goed. Als het wordt gedaan met wijn, is het ook goed, want er zijn daarvoor zeker argumenten te noemen uit de Schrift – maar het is *geen* voorschrift en het is evenmin slecht alleen omdat er alcohol in zit. Gods Woord maakt verschil tussen druivensap en wijn en verbiedt het drinken van wijn niet, maar waarschuwt wél tegen misbruik, zoals we al hebben gezien.

Als er in ons midden een ex-alcoholist komt, zullen we daarmee vanzelfsprekend rekening houden en ons aanpassen – want de Schrift schrijft ons geen *wijn* voor als plicht bij de maaltijd van de Heere. Als we kunnen voorkomen dat door het drinken van wijn een ex-verslaafde terugvalt in de zonde, zal broederlijke liefde uit een herderlijk hart ons altijd leiden op een weg van wijsheid.

Er zijn nog veel meer punten waarover je van mening kunt verschillen. In veel gemeenschappen in Europese landen werden traditioneel tinnen bekers gebruikt; als je dat gewend bent, vind je het misschien raar om te drinken uit een glazen beker. Maar de Schrift schrijft daarover niets voor. Laten wij dat dan ook niet doen.

Laten we ook wat de wijn of het druivensap betreft, maar heel dankbaar zijn dat we zo iets kunnen kopen. In allerlei streken van deze wereld is het totaal onmogelijk om daaraan te komen en moeten gelovigen dus op zoek naar alternatieven; die zijn soms zo schaars of zo duur dat er nauwelijks iets bedacht kan worden. En als er een oplossing is, gaat er in elk geval een stuk van de rijke diepgang van het symbool verloren. Denk maar aan streken in de Sahel, waar één keer per jaar een kleine struik bloeit met bloesem. Die bloesem kan worden bewerkt en gekookt en met suiker wordt er dan een soort rode siroop van gemaakt. Is dat 'de vrucht van de wijnstok'? Zeker niet – en toch nemen veel gelovigen dat op de dag van de Heere tot Zijn gedachtenis. Zou Hij het dan niet naar waarde weten te schatten? En relateert dat niet iets van onze eigen mening? Laten we toch voorzichtig zijn...

Hoeveel bekers?

Sinds mensenheugenis worden over de hele aardbol in grotere samenkomsten waar gelovigen vergaderd zijn rondom de

Heere, bij de broodbreking meerdere bekera gebruikt, zonder dat dat over het algemeen tot problemen heeft geleid. De reden ervoor is een heel praktische: het zou een half uur of langer duren als iedereen uit één enkele beker moest drinken. In al die samenkomsten werd sinds jaar en dag de gedachtenismaaltijd van de Heere gehouden tot Zijn eer, aan Zijn Tafel – helemaal los van de vraag naar het aantal bekera¹.

Maar misschien komt nu de vraag op: is zo'n praktische reden wel een rechtvaardiging om meerdere bekera te hebben?

Laten we daarbij drie Bijbelse gedachten voor ogen houden.

Het eerste punt is dat de essentie van deze maaltijd van de Heere een *geestelijke* is en niet een materiële. Het gaat om dat wat door het begrip 'beker' wordt uitgedrukt in de Schrift – en niet om de beker zelf.

Het tweede punt is een kwestie van nauwkeurig lezen; soms lijkt het wel alsof gelovigen denken dat de Schrift zegt dat wij, de velen, *één brood, één beker* zijn – maar dat staat er nadrukkelijk niet! 'Wij ... zijn één brood, één lichaam'. Er wordt met nadruk en heel expliciet gesproken over één brood – maar niet over één enkele beker.

Zeker wordt er in het enkelvoud gesproken over 'de drinkbeker der dankzegging die wij zegenen' (of: de drinkbeker van de dankzegging waarvoor wij danken, 1 Kor. 10:16), maar zoals we al hebben gezien, heeft dat een geestelijke betekenis: de gemeenschap, verbondenheid en blijdschap die wij hebben samen met God.

¹ Het is natuurlijk wel een overweging waard dat de maaltijd van de Heere een gezamenlijke maaltijd is die gemeenschap uitdrukt en dat we daarom niet ongegrond meer bekera dan nodig zouden moeten gebruiken.

Het derde punt is dat de Heere Jezus zegt: 'Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed'². Dan begrijpen we nog des te meer dat het onmogelijk is dat Hij hier één bepaalde materiële beker bedoelt en dat Hij hier ook niet voorschrijft dat we plaatselijk maar één beker mogen gebruiken.

Het is geen probleem als we er maar één hebben – maar laten we de betekenis ervan niet verleggen naar iets wat de Schrift niet uitdrukkelijk zegt. Laten we waken voor elke regel en elk voorschrift dat de aandacht verlegt van de diepe inhoud en rijke betekenis naar een uiterlijke, materiële vorm. Daardoor komt de Heere tekort.

Brood en wijn

We hadden al opgemerkt dat in Genesis voor het eerst brood en wijn samen worden genoemd, als Melchizédek Abraham zegent: 'En Melchizédek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij was een priester van God, de Allerhoogste' (Gen. 14:18). Br. J.C. Reumerman schrijft hierover in zijn commentaar op de Brief aan de Hebreeënen: 'In hoofdstuk 4:9 staat er: 'Er blijft dus een sabbatsrust over voor het volk van God' terwijl in hoofdstuk 7:1 melding wordt gemaakt van Melchizédek die Abraham zegende. Volgens Genesis 14:18-19 bracht hij bij die gelegenheid 'brood en wijn', een beeld van de zegen die de Heere Jezus als de ware Melchizédek o.a. aan Israëel zal uitdelen tijdens Zijn regering in het duizendjarige vrederijk'.

² Ook hierbij beseffen we: het gaat niet om Zijn bloed dat letterlijk stroomde op Golgotha, maar om het bloed zoals dat door de hele Schrift wordt gebruikt als een symbool van het leven. Zie bijv. Gen. 4:10, waar het de eerste keer voorkomt en we weten dat bloed niet letterlijk roept. Zie ook Lev. 17:11.

Je hoort soms allerlei uitspraken over bloed dat langs de kruispaal verzoenend de aarde tegemoet stroomde, over het bloed van de geseling en de doornenkroon – en ze zijn ongetwijfeld goed bedoeld, maar ze zijn niet Schriftuurlijk; de Schrift spreekt er niet over. De Bijbelse uitdrukking dat de Heere Jezus in het hemelse heiligdom inging door Zijn bloed (niet: met Zijn bloed) betekent dat Hij het verzoenings- en verlossingswerk had volbracht en op grond daarvan als Mens de hemel in kon gaan (Hebr. 9:12). Laten we oppassen voor allerlei mystieke uitleggingen, die wel de emoties en ons inbeeldingsvermogen aanspreken, maar de Bijbelse grond missen.

Het is wonderlijk dat *brood en wijn* samen voorkomen in een type van de zegeningen van het komende vrede-rijk voor Israël, waar ook het 'nieuwe verbond' betrekking op heeft dat de Heere Jezus noemt, als Hij bij de instelling van het Avondmaal spreekt over 'het nieuwe verbond in Mijn bloed'. Dat verbond is bedoeld voor Israël en niet voor de Gemeente – maar wij delen wel in zegeningen als gevolg van het storten van Zijn bloed, dat wil zeggen van Zijn volbrachte verzoenende lijden en sterven.

Brood en beker

Een heel treffend gedeelte over brood en beker vinden we in Jeremia:

'Want zo zegt de HEERE: U mag het huis van hem die een rouw-maaltijd houdt, niet binnengaan. U mag er niet heen gaan om rouw te bedrijven en u mag hun geen medeleven betuigen, want Ik heb van dit volk – spreekt de HEERE – Mijn vrede, de goedertierenheid en de barmhartigheid weggenomen.

Groten en kleinen zullen sterven in dit land. Zij zullen niet begraven worden. Er zal over hen geen rouw bedreven worden ... Ook zal men geen brood voor hen breken vanwege de rouw, om iemand te troosten over een gestorvene, en men zal hun niet te drinken geven uit de troostbeker vanwege iemands vader of vanwege iemands moeder' (Jer. 16:5-7).

Uit deze verzen kunnen we duidelijk opmaken dat er een gewoonte was van rouwen en begraven waarbij brood werd gebroken als teken van rouw en tot troost en waarbij vanwege een overleden geliefde uit een drinkbeker werd gedronken, uit 'de troostbeker'.

Raakt het ons niet dat deze oude gewoonte in Israël door de Heere Jezus als aanleiding wordt genomen bij de instelling van het Avondmaal? Broodbreken was dus blijkbaar in de tijd van

Jeremia een teken van rouw, maar ook een daad van troost. Dan vragen we ons af: wie zou er 'getroost' worden, wanneer wij het brood nu breken en wanneer wij 'de troostbeker' drinken, als we dit zo mogen overbrengen van Jeremia 15 naar onze tijd? Zijn wij dat zelf? Breken wij het brood en drinken wij de wijn om onszelf of elkaar te troosten? Gaat het niet om de Heere Jezus? Is het niet onze Redder, Die troost vindt wanneer Hij nu vanuit de hemel hier op aarde enkele van de Zijnen ziet, rondom Hem vergaderd, die aan Hem denken, die Zijn gedachtenis in ere houden, die Hem en de Vader aanbidden? Wat een troost is dat voor Zijn hart, na al Zijn lijden!

Mag ik jou misschien de vraag voorleggen: heb jij als verlore één geldige reden om niet de dood van de Heere Jezus te verkondigen aan Zijn Tafel, om niet te nemen van het brood, tot *Zijn* gedachtenis en eer en om niet te drinken uit de beker, die een beker van verlossing, een beker van dankzegging en een troostbeker voor Zijn hart is? Hij heeft het gezegd: 'Drinkt allen daaruit'? Hoe lang wil jij daar nog mee wachten?

E.H.W. Luimes

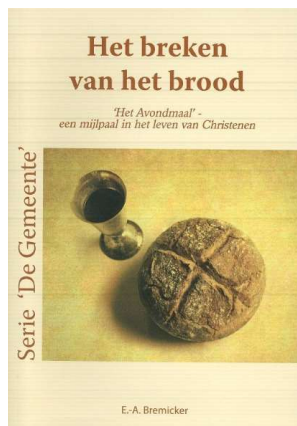
Van harte aanbevolen:

Het breken van het brood

door E.-A. Bremicker

Uitgave: Uit het Woord der Waarheid
(zie www.uhwdw.nl)

Wat zegt de Bijbel over het 'avondmaal'?
Waarom wordt het gehouden, hoe vaak, op welke dag en wie mag eraan deelnemen?
Deze en andere vragen worden in de boekje aan de hand van een open Bijbel overdacht.

Kort voor twaalf

Veel mensen kijken met zorg naar de toekomst. Zullen de oorlogen zich uitbreiden? Worden er atoomwapens ingezet? Zal de wereld ten onder gaan, zal de bewoonde wereld ophouden te bestaan? Zo geheel onterecht zijn deze angsten niet. Maar Christenen hebben een ander perspectief.

Kort na het afwerpen van de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki in 1945 verscheen voor het eerst het 'Bulletin of the Atomic Scientists' (nieuwsblad van de atoomwetenschappers). In dit blad geven wetenschappers informatie over atoompolitiek en atoomwapens. Het bevat ook een symbolische klok die de waarschijnlijkheid van een nucleaire oorlog weergeeft. Deze klok sluit aan op de uitdrukking dat het 'vijf voor twaalf' is als er een ernstige gebeurtenis voor de deur staat.

In het begin werd deze symbolische klok op zeven voor twaalf gezet. Daarna ging het de ene keer vooruit, de andere keer achteruit. In 1991 werd de klok op zeventien voor twaalf teruggedraaid, nadat de USA en Rusland omvangrijke ontwapeningsmaatregelen waren overeengekomen. In de daaropvolgende jaren ging de klok echter – op een uitzondering na – voortdurend naar de twaalf toe, want de ontwapening stagneerde, de politieke spanningen namen toe en meerdere staten die voorheen geen atoomwapens hadden, brachten 'de bom' met succes tot ontploffing. In januari 2017, nadat Donald Trump het roer in de USA had overgenomen, werd de waarschijnlijkheid van een atomaire catastrofe nog een keer als iets waarschijnlijker ingedeeld: het is nu tweeënhalve 'minuut' voor 'middernacht'. Slechts een keer stond de klok dichterbij 'middernacht', voor de catastrofe: dat was in 1953, toen de Sovjet-Unie en de USA verschillende proeven deden met waterstofbommen. De symbolische klok van het bulletin wordt opmerkelijk genoeg 'Doomsday Clock' genoemd,

dat woordelijk vertaald betekent: 'de klok van de jongste dag'. Aan de jongste (of laatste) dag wordt algemeen de voorstelling verbonden dat er aan het eind van de tijd een grote catastrofe resp. een Goddelijk gericht zal zijn. De Bijbel spreekt vaak van 'de dag des Heeren'. Deze 'dag' van de heerschappij van Christus wordt ingeleid en voorbereid door Goddelijke oordelen. Voordat

de strafgerichten plotseling over deze aarde zullen losbreken, zal er een korte fase van schijnbare rust intreden. 'Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensnood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen' (1 Thess. 5:3). In de snel voorbijgaande tijd van de wereldvrede zullen de wijzers van de 'atoomoorlogsklok' waarschijnlijk heel ver worden teruggedraaid – nog verder terug dan in 1991, toen de klok vanwege veelbelovende ontwapeningsverdragen op zeventien voor twaalf stond.

Maar in een klap moet in de nabije toekomst de wijzer op twaalf uur worden gezet, want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan. U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen. (Matth. 24:6-7). Of en hoe nucleaire wapens worden ingezet, weten we niet. De mensen zullen in ieder geval niet meer zelfbewust 'vrede en veiligheid' fluiten, maar in diepste wanhoop wegzinken: 'En de koningen van de aarde en de groten en de oversten en de rijken en de sterken en iedere slaaf en iedere vrije verborgen zich in de holen en in de rotsen van de bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van Zijn toorn is gekomen en wie kan bestaan?' (Openb. 6:15-17). De vreselijke gebeurtenissen zullen zo snel op elkaar volgen dat God de tijd van het lijden moet inkorten, anders zou er geen vlees behouden worden (Matth. 24:22).

De tijd is nabij (Openb. 1:3)! Wat God vooraf heeft gezegd, zal spoedig gebeuren. Het plotselinge verderf komt; de ergste vrees van de aardbewoners wordt bittere werkelijkheid! Maar wij Christenen wachten niet op een wereldwijde ramp. Wij kijken uit naar de Heere Jezus, Die ons tot Zich neemt in de heerlijkheid. Hij zal komen voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal (Openb. 3:10). Wij verwachten de Zoon van God uit de hemel, Die God uit de doden heeft opgewekt – Jezus, Die ons verlost van de komende toorn (1 Thess. 1:10). Op een dag, heel plotseling, zal het zover zijn: de Heere neemt alle gelovigen tot Zich. Verheug je je daarop? Elke dag?

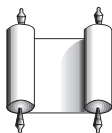
Gerrid Setzer

***'Want nabij is de dag, ja, nabij is de dag van de HEERE.
Het is een dag van wolken.'* (Ezech. 30:3)**

UIT HET WOORD DER WAARHEID

JAARGANG 78

Januari 2023 – December 2023

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten
Telefoon: 0543 - 47 17 46
Fax: 0543 - 47 88 42
IBAN: NL56 INGB 000072 36 02

INHOUDSOPGAVE 2023

ARTIKELEN

BLZ.

Christus onze Heere (1-12,slot)	2,26,50,74,98,122,146 174,198,226,258,282
De Heere draagt, heft op en redt	6
Vrijmoedigheid om in te gaan	12
U bent het licht van de wereld	13
De ambten	14
De waarde van Godvrezende moeders	17
Blij met de blijden	23
Het alfabet van Gods beloften	31
In de hof Gethsémané	34
Zeven adviezen aan jonggelovigen	36
De drie zeven van de wijze	39
De aandacht van de Herder voor zwakken	44
Zal de antichrist een Jood zijn?	46
Gods wil en Zijn liefde	47
De les van de as	53
De positie van de gelovige	55
Een vraag over de ambten	56
U bent Mijn geliefde Zoon	61
De rijke landbouwer	62
Kinderen aan het avondmaal?	68
Zeven keer iets geopend in het Evangelie naar Mattheüs (1-2,slot)	78,102
Een samenkomst van gelovigen zoals God het bedoelt	82
Blijvend geluk	84
Een woord aan ouders	85
Lectuur - nodig bij zendingswerk!	86
De Heerlijke werd afgewezen	91
Aan hoeveel discipelen is de Heere Jezus na Zijn opstanding verschenen?	93
Wie is een God als U?	94
Bijbelteksten uit het hoofd leren	95
Wie is de kleine hoorn uit Daniël 7?	108
Geestelijke frisheid, inzicht en kracht	111
Dubbele bestraffing verboden	112
'Een klein meisje' is trouw in het verborgen	113
Dacht Herodes dat Jezus Johannes de Doper was?	119
Wees niet bedroefd!	125
De Engel van de HEERE	127
De tien plagen (1-2,slot)	129,148
De jonge vrouwen inscherpen	133
De tienden (1-2,slot)	134,150

Zelfoordeel en deelname aan de broodbreking	138
Het Koninkrijk van God	139
Immanuel	142
Beweringen over de Christelijke weg getoetst aan de Schrift (1-2,slot)	155,177
Wie is de kleine hoorn uit Daniël 8?	161
Mag een vrouw alleen huishoudelijke taken uitvoeren?	165
Geen oecumene, maar oordeel (1-2,slot)	167,182
Jeruzalem	170
Vang de vossen!	172
Jeruzalem, de heilige stad (1-2,slot)	186,202
Heeft Paulus direct begrepen welke opdracht God voor hem had?	190
Een priesterlijke houding bij tucht	192
De belijdende Christenheid: het bederf van het allerbeste	193
Verharding over Israël, totdat	194
Wat wij in Christus zijn geworden	196
Vragen over 'het koninkrijk'	208
Ze raakte Zijn kleren aan	210
Messiaanse Joden (1-3,slot)	212,229,261
Goferhout	215
Angst en materialisme - ze horen bij elkaar!	216
Gepast gedrag voor oude mannen	218
Brood en beker (1-4,slot)	219,234,265,284
Twee of drie	244
Kinderen het Woord van God inprenten	245
Drie regels voor de strijd (1-2,slot)	246,270
Over echtscheiding	250
Doe dit tot Mijn gedachtenis	253
Leeg - opdat Hij ons kan vullen	254
De zalving in Bethanië	273
Wees voorbereid!	275
Wat betekent 'afval' in 2 Thessalonika 2?	277
Afgezonderd onder Zijn broeders	278
Kracht om jezelf te verloochen	279
Kort voor twaalf	290
Vervuld met het besef van Zijn liefde	293
Waar is de Koning?	294
Hij heeft u verzoend	295
Bij het kruis staan	297
De Bijbel en de Gazastrook	305
God alles in allen	311
Het getuigenis van Napoleon Bonaparte	312

Zie daar het Lam van God	1
De weg van vernedering	25
U wil ik volgen	49
Wij prijzen Uw Naam	73
Groot is Uw gunst	97
Naar het Huis van de Heere	121
Uw offer is van grote waarde	145
Onschuldig Lam	173
Vader, wij mogen U kennen	197
Gods reddingsplan	225
Leer ons meer van U	257
Zijn weg van lijden	281

Vervuld met het besef van Zijn liefde

'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad' (1 Joh. 4:19).

Hoe vaak gebeurt het niet dat gelovigen rusten in de voldoening dat zij leven hebben gekregen, of dat zij dat leven slechts beoefenen in het verlangen om anderen tot Christus te brengen! Maar hoe gezegend deze ijver ook is, hij is van zeer ondergeschikt belang vergeleken bij het liefhebben van Christus, net zoals Christus liefhebben ondergeschikt is aan het genieten van Zijn liefde voor ons. Ik geloof dat dit de juiste prioriteit is in de zielen van de heiligen van God.

Het grote waartoe God mij oproept, is dat ik de liefde van Christus steeds meer bewonder, mij er steeds meer in verheug en haar steeds beter leer kennen. Wat is de uitwerking? [Liefde tot Christus wordt voortgebracht naar de mate waarin ik mij bewust ben van Zijn liefde voor mij](#). Wat is het dat het eigen ik oordeelt en eronder houdt en mij uit doet stijgen boven alle verachtelijke wegen en doelen? Dat is het ingaan in de zegen van Zijn liefde.

Als wij vervuld zijn met het besef van die liefde, houden wij op een andere manier van mensen, omdat wij hen zien in Zijn licht en vanuit Zijn liefde, en niet slechts naar hen kijken vanuit de gedachte dat ze op de een of andere manier met ons verbonden zijn. Dat is het ware geheim van alle geestelijke kracht, althans in zijn hoogste vormen.

Elk lijden dat wij ondergaan ter wille van Christus, elk werk dat wij voor Hem verrichten, alles waartoe God ons ook roept: in al deze dingen ligt de ware zegen voor ons er niet in dat wij ze

losmaken van Christus, maar dat wij Christus Zelf als de bron en het patroon en de maatstaf van al onze dienst hebben, zodat al onze dienst voortvloeit uit ons genieten van Hem.

In een bepaald opzicht is aanbidding belangrijker voor God en behoort ze meer gewaardeerd te worden door het kind van God dan de dienst, terwijl het niet ongebruikelijk is om ijverige dienaars te zien die maar weinig besef hebben van ware aanbidding. Ik zeg dit niet opdat wij Christus minder zouden dienen, maar opdat wij Hem meer genieten en Hem dienen in de geest van het genieten van wat Hij is, los van alle omstandigheden.

W. Kelly

Waar is de Koning?

'Waar is de Koning van de Joden, Die geboren is?' (Matth 2:2).

De geboorte van de Heere Jezus heeft de mensheid in twee groepen verdeeld. De eerste groep zijn zij die, zoals de wijzen uit het Oosten, de waarheid van God in het geloof aannamen en ware aanbidders werden. De tweede groep zijn zij die, zoals koning Herodes, het getuigenis van Gods Woord verwierpen en vijanden van Christus werden.

In werkelijkheid hadden de wijzen en Herodes verschillende dingen gemeenschappelijk. Zij zochten beiden naar de Heere Jezus; beiden deden dat met grote ijver; beiden kregen een boodschap van God: de wijzen door middel van de ster die hen geleidde en Herodes door de profetie van de Schrift, die hem door de overpriesters en schriftgeleerden werd meegedeeld.

Maar hiermee houdt de overeenkomst op.

Herodes werd verontrust door het nieuws van de geboorte van de Messias, terwijl de wijzen zich verheugden. Herodes luisterde naar de Schrift met het boze plan om uit te vinden waar de Christus was geboren, opdat hij Hem zou kunnen doden; de wijzen volgden vol verwachting en eerbied de ster die hen leidde. Denkt u zich die wijzen in, toen zij in het huis kwamen en het Kind zagen met Maria, Zijn moeder. Terwijl zij Hem aanbaden, brachten zij hun schatten tevoorschijn en gaven ze Hem kostbare geschenken: goud, dat spreekt van Zijn Goddelijkheid, wierook, dat spreekt van Zijn volkomen toewijding aan God en mirre, dat spreekt van het lijden dat Hij op Golgotha's kruis zou ondergaan.

Wat een ontzaglijk verschil tussen deze aanbeddende wijzen uit het Oosten en de van haat vervulde koning Herodes!

En wat een scherpe tegenstelling tussen hen die Christus liefhebben en Hem aanbidden en hen die Hem zonder oorzaak haten en afwijzen.

Schrijver onbekend

Hij heeft u verzoend

'En u, die vroeger vervreemd en vijandig gezind was door de boze werken, heeft Hij echter nu verzoend in het lichaam van Zijn vlees door de dood, om u heilig, vlekkeloos en onberispelijk voor Zich te stellen' (Kol. 1:21-22).

Hoe wonderbaarlijk is het evangelie van genade voor iemand die in geloof tot de Heere Jezus komt en redding ontvangt voor zijn of haar ziel. De apostel wil de gelovigen in Kolosse bewust maken van de grootheid van de Heiland. Eerder had hij gezegd: 'Hij is het beeld van de onzienlijke God' (vs. 15) en in de verzen die we

nu voor onze aandacht hebben, vertelt hij hun over het effect dat deze Persoon had op hun positie voor God. Eens waren ze vervreemd van God, ze kenden Hem niet in Zijn liefde en genade, ze waren zelfs vijandig gezind door hun boze werken. Dit is de manier waarop God naar ons kijkt. En toch heeft Hij in Zijn grote liefde voor ons Zijn eniggeboren Zoon gezonden, de Heere Jezus Christus, om onze straf te dragen, zodat wij door het geloof in Hem gered zouden worden van het komende oordeel.

Bent u al in uw zonden tot het kruis van Christus gekomen? [Hebt u door genade het feit aanvaard dat de Heere Jezus stierf in uw plaats?](#) Als dat zo is, dan kunnen we verdergaan met ons vers en Hem danken dat wij verzoend zijn met God. Door de dood van Zijn Zoon is God tot ons neergedaald en nu mogen wij Zijn aanwezigheid bij ons ervaren. Een relatie is hersteld. Alles wat in de weg stond, is weggedaan door onze Heiland en Hij heeft ons tot Hemzelf gebracht. Hij stelt ons voor Zich, zet ons apart, zonder iets in ons dat de vijand van de ziel tegen ons kan gebruiken. 'Vlekkeloos' zijn we, zegt de apostel, en als climax van deze prachtige positie voegt de apostel eraan toe: 'onberispelijk'. Dit betekent dat er geen beschuldiging kan worden ingebracht tegen de gelovige in de Heere Jezus Christus. Gods Woord verklaart dit. Dit bewerkt een vrede die alle verstand te boven gaat. Het motiveert ons hart om dicht bij Zijn doorboorde zijde te zijn.

Klaas Rot

Bij het kruis staan

De houding van 'de discipel die door Jezus geliefd werd'

Het kruis is voor ons de hoogste manifestatie van de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat; het is de openbaring van het hart van God aan de wereld. Daar werden onze zonden verzoend; daar werd de beker van ons oordeel door onze lijdende Verlosser tot de laatste druppel geledigd; daar werd de haat van de mensen volledig blootgelegd – maar de liefde van God scheen in al haar grootsheid boven dat alles uit. Wij moeten bij het kruis staan en onze ziel door de betekenis ervan laten beroeren. Als we dat doen, zullen wij ons ervan bewust zijn dat wij de discipelen zijn die Jezus liefheeft en zullen we trouw en met lof op Zijn liefde reageren.

'Eén van Zijn discipelen, hij die door Jezus geliefd werd, lag aan in de schoot van Jezus' (Joh. 13:23).

'Toen nu Jezus Zijn moeder zag, en de discipel die Hij liefhad daarbij staande' (Joh. 19:26).

'Petrus, zich omkerende, zag de discipel volgen die door Jezus geliefd werd' (Joh. 21:20).

De oprechtheid van discipelschap wordt op de proef gesteld wanneer de Heere en Meester wordt afgewezen. Toen Hij op aarde was, waren velen bereid Hem te volgen als zij Zijn wonderen zagen of aten van de broden waarmee Hij hen voedde. Zij hadden nog nooit zo'n verzadigende maaltijd gehad als bij het Meer van Galilea. Hij was toen populair en deze mooiweer-discipelen hielden van goed voedsel en populariteit. Maar toen Zijn woorden erop wezen dat de manier waarop Hij Zijn volgelingen zou leiden, niet was zoals zij hadden verwacht, keerden velen zich van Hem

af en wandelden ze niet meer met Hem. Uiteindelijk, in hoofdstuk 13, waren er nog slechts twaalf mannen over en een van die twaalf was een verrader. Maar deze situatie openbaarde de basis van het ware discipelschap en maakte duidelijk waardoor de discipel trouw kan blijven aan de Heere tot Zijn wederkomst. Merk op hoe de Geest ons hier de Heere toont. *'Vóór het feest ... heeft Jezus, Die wist dat Zijn uur was gekomen dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot de Vader, [en] de Zijnen die in de wereld waren, had liefgehad, hen liefgehad tot het einde'* (Joh. 13:1).

Zijn tijd van heengaan was gekomen en Hij wist van de schande en het onuitsprekelijk leed die er over Hem zouden komen. Dat alles moest Hij dragen ter wille van Zijn discipelen en ter wille van ons, maar Hij had hen er geen greintje minder om lief. *Niets kon Zijn liefde voor hen veranderen; ze was groter dan de wateren van oordeel en dood – Hij had hen lief tot het einde.* Deze twee dingen – Zijn heengaan uit de wereld via Gethsémané, Gabbatha en Golgotha, en Zijn onveranderlijke liefde voor de Zijnen door dit alles heen – moeten we bijeenhouden, want in de ware kennis van deze dingen ligt het geheim van waar discipelschap. Niet de offers die wij voor Hem brengen, maken ons tot 'ware discipelen', maar de kennis van het offer dat Hij voor ons heeft gebracht; het is niet onze liefde tot Hem, maar Zijn liefde tot ons die ons ertoe brengt om Hem te volgen.

Maar de Heere wist meer dan alleen het feit dat het uur van Zijn heengaan was aangebroken. Hij wist dat 'dat de Vader Hem alles in de handen had gegeven'. *Hoe groot is Zijn heerlijkheid die zo wordt geopenbaard!* Reik tot aan de hoogste hoogte van het voornemen van God en tot aan de diepste diepte van Zijn oordelen en omarm als u kunt de enorme reikwijdte van Zijn wil – alles is in de handen van de Heere Jezus gelegd. Hij zal engelen bevelen, Hij zal mensen zegenen, Hij zal demonen oordelen, Hij zal elke vijandige macht onderwerpen aan de wil van God en het universum met Zijn heerlijkheid vullen. Dat is het vertrouwen,

het absolute vertrouwen, dat de Vader in Hem heeft: alle dingen zijn aan Zijn zorg toevertrouwd; niets is Hem onthouden. Dat is de maat van Zijn heerlijkheid. Dit wetende en ook 'dat Hij van God was uitgegaan en tot God heenging' en tot God kon terugkeren omdat Hij heel Zijn wil had volbracht, wat doet Hij dan? Hij legt Zijn kleren af en omgordt Zich met een linnen doek en buigt zich voor Zijn discipelen neer om hun voeten te wassen! De heerlijkste Persoon in het universum verricht de dienst van een slaaf aan Zijn discipel! Laat die onbeschrijfelijke genade, laat de liefde die in die grootse daad omvat was, de juiste uitwerking op ons hebben als wij dit overdenken!

Die daad omvatte meer dan men op het eerste gezicht zou denken, maar laten we ervoor zorgen dat bij het zoeken naar de innerlijke betekenis ervan de schoonheid die er aan de oppervlakte ligt, ons niet ontgaat.

De Heere zal het universum gaan vullen met de heerlijkheid van God, zo groot is Hij, maar zal Hij ooit groter zijn dan toen Hij, omgord met een linnen doek, Zijn discipelen een voorbeeld gaf dat zij moesten navolgen? Nee, het was toen Hij Zich neerboog dat de heerlijkheid van Zijn Persoon boven alles uitstraalde;

toen Hij de dienaar werd van allen, was Hij de grootste van allen. Maar wat bracht Hem in deze plaats van dienstbaarheid? Dat was Zijn liefde. En wat was het doel? Waarom diende Hij hen op deze manier? Dat was opdat zij deel zouden hebben met Hem. Hij verlangde ernaar dat zij in de meest gezegende intimiteit met Hemzelf zouden worden gebracht en gehouden. Hij hield zo teder, zo vurig, van Zijn discipelen dat Hij geen enkele afstand of onverschilligheid kon verdragen. Hij wil ons dicht bij

Hemzelf hebben, waar wij genieten van de heilige intimiteit die Zijn liefde ons biedt. Hebben we daarover nagedacht? Een van die discipelen beseftte dit; het soort liefde waarmee de Heere Jezus hem liefhad, drong door tot zijn ziel en bij dit besef werd alle terughoudendheid uit zijn hart verdreven en 'hij lag aan de boezem van Jezus' (Joh. 13:23 NBG).

Dit was een onmiddellijke reactie op de liefde die zich zo heerlijk had geuit en het moet een grote vreugde geweest zijn voor het verdrietige en verontruste hart van de Heere. Liggend aan de boezem van de Heere kon deze discipel over zichzelf spreken als 'de discipel dien Jezus liefhad' (NBG). *De liefde van Jezus werd de overheersende factor in zijn leven en alle ware discipelschap begint, gaat door en eindigt daar; het vindt zijn bron en zijn kracht in de liefde van Christus.* Hier, in de houding van Johannes, zien we het opgeven van alle zelfvertrouwen. Petrus was zelfverzekerd. Hij zei als het ware: 'Heere, U kunt mij vertrouwen, ik zal U niet teleurstellen; alle anderen misschien wel, maar ik niet; rust in mijn liefde, lig aan mijn boezem'. We weten hoe het afliep. De houding van Johannes staat in contrast met Petrus' oprechte maar ijdele opschepperij. Johannes zei als het ware: 'Heere, ik kan niet vertrouwen op mijn liefde voor U, maar ik kan wel vertrouwen op Uw liefde voor mij; de plaats van mijn vertrouwen en rust is Uw liefde, Uw boezem'.

De volgende keer dat we 'de discipel dien Jezus liefhad' zien, 'staat hij daarbij' (Joh. 19:26.) Hij verborg zich niet in schaamte en angst zoals Petrus, evenmin hield hij zich bezig met eigen bedenksels, maar hij 'stond daarbij'. En let goed op waar hij stond: *het was bij het kruis.* Hij stond daar voor het zicht van de wereld. Drie vrouwen stonden er, want de toewijding en trouw aan Christus, ongeacht wat anderen dachten en deden, was altijd zichtbaar bij deze vrouwen die de Heere liefhadden, maar Johannes was er ook – hij stond bij het kruis. Wat de wereld van hem vond, deed er niet toe; een liefde die sterker was dan de dood, had

hem verbonden met zijn gekruisigde Meester; hij was 'de discipel dien Jezus liefhad' en wat kon hij anders doen in dat donkere uur dan bij het kruis staan? Maar hij zou daar helemaal niet geweest zijn als hij niet aan de boezem van zijn Heere had gelegen en als de liefde van de Heere niet het allerhoogste voor hem was geweest in zijn leven. Hij stond er echter wel, de voorbeelddiscipel, en in zijn staan daar geeft hij onze plaats aan ten opzichte van de wereld en Christus. Paulus stond bij het kruis toen hij riep: *'Van mij zij het verre te roemen dan alleen in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld'* (Gal. 6:14). Maar wat was het dat hem daar bracht? Hij wist ook dat hij de discipel was dien Jezus liefhad, want hij zei: *'de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven'* (Gal. 2:20).

Wij moeten vandaag bij het kruis staan; als we dat niet doen, zijn we geen ware discipelen. Het kruis is niet populair in de religieuze wereld. De mensen willen een Christus zonder kruis en een evangelie zonder bloed. Zoals zij vroeger de Heere bespotten en zeiden: 'Kom van het kruis af en wij zullen geloven', zo roepen zij nu om een Jezus met een geweldige en innemende persoonlijkheid, een onverschrokken hervormer, een ethisch leraar. Een dergelijke Jezus is er niet, behalve in hun verduisterde voorstellingen.

Hij kwam om de Redder van de mensen te zijn, omdat de mensen verloren zondaars waren en zonder het kruis kon Hij niet de Redder zijn. Het kruis is voor de Grieken een dwaasheid en voor de Joden een aanleiding tot vallen en de schande ervan is niet verdwenen, want het treft nog steeds het fundament van alle menselijke roem en trots. Voor ons echter die gered worden, is het de kracht van God en de wijsheid van God (1 Kor. 1:24). Daarom staan wij bij het kruis. Het is voor ons de hoogste manifestatie van de liefde van Christus die de kennis te boven gaat; het is de openbaring van Gods hart. Daar werden onze zonden

verzoend; daar werd de beker van ons oordeel door onze lijdende Verlosser tot de laatste druppel geledigd; daar werden de haat en de zonde van de mensen volledig blootgelegd – maar de liefde van God scheen in al haar grootsheid boven dat alles uit. Wij moeten bij het kruis staan en onze ziel door de betekenis ervan laten beroeren. Als we dat doen, zullen wij ons ervan bewust zijn dat wij de discipelen zijn die Jezus liefheeft en zullen we trouw en met lof op Zijn liefde reageren.

En merk nu op wat het gevolg is van de trouw van Johannes. 'Toen nu Jezus Zijn moeder zag, en de discipel die Hij liefhad daarbij staande' (Joh. 19:26).

Wie kan beseffen wat een troost het in dat donkere uur voor Hem geweest moet zijn om Johannes daar te zien! '[Hij zei] tot Zijn moeder: Vrouw, zie uw zoon. Daarna zei Hij tot de discipel: Zie uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar in zijn huis' (vs. 26-27). De Heere kon Johannes nu vertrouwen. Hij kon hem een kostbare erfenis toevertrouwen. En Johannes reageerde in trouw op dat vertrouwen. [De Heere verlangt ernaar om ook ons te vertrouwen, om ons als Zijn vrienden te hebben van wie Hij op aan kan. Zou er een groter voorrecht kunnen bestaan, dat de Heere tegen ons zegt: 'Ik wil dat je zorgt voor sommigen die kostbaar voor Mij zijn, Ik wil dat je tijdens Mijn afwezigheid op aarde Mijn belangen behartigt'?](#) Niets kan groter of begeerlijker zijn en het ligt in ons aller bereik. We hoeven alleen maar aan

Zijn boezem te liggen en bij Zijn kruis te staan en dan zal de Heere ons een taak toevertrouwen die wij voor Hem mogen verrichten.

In hoofdstuk 21 van ons Evangelie stond de verrezen Heere aan de oever van de zee en richtte Hij Zich na hun lange nacht van vruchteloze arbeid met woorden van tedere zorg tot Zijn discipelen en bracht Hij de tot dan toe onwillige vissen naar hun lege netten. Wie anders dan Hij zou met zo'n tederheid en gezag kunnen spreken? Johannes herkende de Heere en vanaf dat moment volgde hij Hem en dat deed hij zonder dat het hem was gezegd. Petrus moest de opdracht krijgen om de Heere te volgen, maar dat geldt niet voor Johannes in dit Evangelie. Aan het begin zien we hem terwijl hij de Heere volgt zonder dat dit hem is gezegd en de laatste keer dat we hem aantreffen, volgt hij nog steeds zonder dat het hem wordt gezegd. Hij volgde omdat hij niet anders kon; de schat die hij had gevonden in de liefde van de Heere, had hem tot een discipel gemaakt. Hij werd aangetrokken, het werd hem niet bevolen en daarin ligt het ware discipelschap.

Petrus keerde zich om en zag hem volgen en zei: 'Heere, maar wat zal er met deze gebeuren?' Maar dat was Petrus' zaak niet. Het had voor hem genoeg moeten zijn dat de Heere hem een weg had gewezen die hij moest gaan. De Heere berispt hem vriendelijk, maar verklaart tegelijkertijd wat Hem behaagt: 'Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat het jou aan? Volg jij Mij'. Daarna werd onder de broeders gezegd dat die discipel niet zou sterven. Maar de Heere had niet gezegd dat hij niet zou sterven en Zijn woorden worden herhaald als om ze te benadrukken: 'Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom'. Wat bedoelde Hij? Hij zal beslist bedoeld hebben dat Hij zo'n soort discipel wil aantreffen als Hij terugkomt. Wat voor soort discipel? De discipel die *aan Zijn boezem ligt, bij Zijn kruis staat en Hem volgt zonder dat het hem gezegd is*. Wij behoren allemaal het verlangen te hebben om zo'n discipel te zijn.

Discipelschap is een zeer persoonlijke zaak: Johannes moest zelf volgen, Petrus moest zelf volgen en ieder van ons moet zelf volgen. Maar om volledig de gezegende kenmerken van het discipelschap te kunnen ontwikkelen, hebben we elkaar nodig. We moeten een Meester hebben Die wij volgen en broeders met wie wij samen volgen. 'Hieraan zullen allen erkennen dat u Mijn discipelen bent, als u liefde hebt onder elkaar', heeft Hij gezegd (Joh. 13:35). Wat Hij voor ons is, moeten wij voor elkaar zijn, want Hij heeft ons een voorbeeld nagelaten, opdat wij elkaar behandelen zoals Hij ons behandeld heeft. In dit ware discipelschap is de ware, wezenlijke gemeenschap verzekerd die naar Gods wil is. Regels noch voorschriften kunnen dit garanderen en als we regels en beperkingen vaststellen, gaan we in feite terug naar het tijdperk van de wet en zijn we weer overtreders (Gal. 2). Maar als we ons laten beheersen door de liefde van Christus, als we elkaar Zijn liefde betonen, als we in liefde wandelen, wandelen we praktisch gezien in het licht en in de waarheid.

Het is door de houding van discipelschap en gemeenschap dat er een volkomen antwoord wordt gegeven op de openbaring van de Vader, want de aanbidding die de Vader zoekt, is in het meest verheven aspect collectief. 'Ik zal Uw Naam *Mijn broeders* vertellen, in het midden van de gemeente zal Ik U loven' (Ps. 22:23). Als er geen gemeenschap bestaat, is er niet dit soort antwoordende aanbidding van de Naam van de Vader. En dit soort liefde en gemeenschap kunnen alleen genoten en beoefend worden als we aan de boezem van de Heere liggen, bij Zijn kruis staan, Hem volgen zonder dat het ons gezegd wordt *en uitzien naar Zijn wederkomst*.

J.T. Mawson

De Bijbel en de Gazastrook

Bijbelgedeelten: Psalm 83:5; Zefanja 2:5,6; Zacharia 9:5,6

Bijna geen enkel ander onderwerp heeft het nieuws zo beheerst als de Gazastrook na de terroristische aanval van Hamas op 7 oktober 2023. Het gebied ligt ten zuidwesten van Israël aan de Middellandse Zee en grenst direct aan Egypte. Qua oppervlakte is de kleine strook land net zo groot als de stad Keulen – 360 vierkante kilometer¹. Het is iets minder dan 40 kilometer lang en maximaal ongeveer 12 kilometer breed. Dit kleine hoekje van de wereld is echter heel dichtbevolkt: het heeft ongeveer twee miljoen inwoners, bijna twee keer zoveel als Keulen.

Bijbellezers weten dat Gods Woord veel zegt over de toekomst van Israël. Maar worden de Gazastrook en zijn inwoners ook genoemd in de Bijbel?

Voordat we op deze vraag ingaan, wil ik wat algemene informatie geven over de Gazastrook die je moet weten als je het onderwerp correct wilt beoordelen in het licht van de Bijbel. Ik wil graag duidelijk maken dat ik geen politiek of internationaal juridisch oordeel vel over wat er op dit moment in Israël gebeurt. Als christenen verwerpen we natuurlijk alle vormen van terreur en van antisemitisme, maar tegelijk vellen we geen oordeel over actuele politieke gebeurtenissen en houden we in gedachten wat God over Israël zegt; want het is op dit moment 'Lo Ammi', d.w.z. 'niet Mijn volk' (Hos. 1:9).

De Gazastrook

Wat we nu de Gazastrook noemen, is in de loop van ongeveer 75 jaar ontstaan door verschillende politieke en territoriale ontwikkelingen in het Midden-Oosten. Na de stichting van de

¹ Als Nederlands voorbeeld: de oppervlakte van de stad Rotterdam is ruim 324 km²

staat Israël in 1948 en de bevrijdingsoorlog (ook bekend als de Palestina-oorlog) die onmiddellijk daarop volgde, werd het gebied rond Gaza bezet en bestuurd door Egypte. In 1967 veroverde Israël het gebied in de Zesdaagse Oorlog en plaatste het onder zijn bestuur.

Sinds de Oslo-akkoorden in de jaren '90 zijn er verschillende afspraken gemaakt over hoe de Gazastrook bestuurd moet worden. In 2005 besloot Israël eenzijdig (!) om alle joodse nederzettingen in de Gazastrook te stoppen en het gebied te evacueren. Israël behield echter de controle over de grenzen, het luchtruim en de toegang tot de zee.

Aanvankelijk werd de Gazastrook bestuurd door Fatah. In 2007 nam de Palestijnse organisatie Hamas echter de macht over. Hier ging een gewelddadige interne machtsstrijd aan vooraf. Vandaag de dag beheert Fatah nog steeds delen van de zogeheten Westelijke Jordaanoever, terwijl Hamas de Gazastrook bestuurt. Veel landen beschouwen Hamas als een terroristische organisatie die als doel heeft Israël te vernietigen. De status van de Gazastrook onder internationaal recht is over het algemeen onduidelijk en controversieel. Er is geen definitieve internationale overeenstemming over.

De Palestijnen

De Gazastrook wordt voornamelijk bewoond door Arabische Palestijnen. De meesten van hen zijn vluchtelingen uit de tijd van de eerste Palestina-oorlog in 1947/48, of hun nakomelingen. Het zijn overwegend islamitische Arabieren die soennieten zijn.

Veel lezers van de Bijbel denken bij de Palestijnen en de Gazastrook onmiddellijk aan de Filistijnen, die we herhaaldelijk tegenkomen in de geschiedenis van Israël in het Oude Testament. Ze waren bittere vijanden van het volk Israël, vooral ten tijde van de richteren en de eerste koningen van Israël (wie kent het

verhaal van David en Goliath niet?), maar verdwenen daarna steeds meer van het toneel. Ze verschijnen echter weer in Bijbelse profetieën in de tijd van het einde, wanneer de grote verdrukking van de Joden zal plaatsvinden (vgl. bijv. Jes. 9:11; 11:14; Amos 1:8; 6:2; 9:7; Zach. 9:6). De Filistijnen zullen opnieuw een van Israëls vijanden zijn, maar uiteindelijk volledig door God worden vernietigd. Ze zullen niet deelnemen aan het komende koninkrijk van vrede.

Desondanks moeten we voorzichtig zijn om een direct etnisch verband te leggen tussen de historische Filistijnen, de Palestijnen vandaag de dag en de Filistijnen in de profetische Schriften. De Filistijnen in het Oude Testament waren een oud volk dat van Kreta naar Palestina kwam en zich daar vestigde. Hun belangrijkste steden (Gaza, Gath, Ekron, Ashdod en Ashkelon) liggen in of vlakbij de huidige Gazastrook.

Dit oude Filistijnse volk bestaat niet meer. Er is geen directe genealogische relatie tussen de oude Filistijnen en de moderne Palestijnen. De naam 'Palestijns' is ook niet – zoals men zou kunnen aannemen – afgeleid van de naam 'Filistijn', maar van de Romeinse term 'Palestina'. Dit was de naam die aan de inwoners van de regio werd gegeven nadat de Joodse opstand was neergeslagen in de 2e eeuw na Christus.

Toch is het niet onmogelijk om aan te nemen dat de Filistijnen in de eindtijd een soort 'heropleving' zijn van de oude Filistijnen en dat dit de mensen zijn die vandaag de dag de Palestijnen zijn. Zij zijn een 'oude vijand in een nieuw jasje'. Zij zullen opnieuw een bedreiging vormen voor de Joden en samen met andere vijanden (ook 'oude vijanden in een nieuwe gedaante') een geduchte bedreiging voor Israël zijn. Psalm 83:7-9 noemt een alliantie van in totaal tien vijanden die zich ten doel hebben gesteld om Israël volledig van het toneel te laten verdwijnen².

² Deze alliantie is het Arabische antwoord op de alliantie van de Europese statenbond, die ook uit tien machten bestaat (Op. 17:12).

'Kom, zeiden zij, laten wij hen uitroeien, zodat zij geen volk meer zijn en aan de naam van Israël niet meer gedacht wordt' (Ps. 83:5).

We weten dat ze onder het leiderschap van Assur (de koning van het noorden) aanvankelijk succesvol zullen lijken te zijn; God zal hen zelfs gebruiken als Zijn tuchtroede voor Zijn afvallige volk. Maar vervolgens zullen ze worden vernietigd door de zichtbare verschijning van de Messias (Zach. 14:1-6). [Deze toekomstige Filistijnen \(of Palestijnen\) maken hier ook deel van uit.](#)

De Gazastrook

Nu komen we bij de vraag of de Gazastrook in de Bijbel genoemd wordt. Het antwoord is: Ja! Natuurlijk komt de naam *Gazastrook* zelf niet voor, omdat het gebied pas zo wordt genoemd sinds de oprichting van de staat Israël en de daaropvolgende oorlogen. De stad Gaza wordt echter 20 keer genoemd in het Oude Testament. Het was één van de vijf koningssteden van de Filistijnen. En verschillende Bijbelgedeelten verwijzen naar het gebied van de huidige Gazastrook. Richteren 1:18 en 2 Koningen 18:8 verwijzen naar 'Gaza en zijn gebied' en Zefanja 2:5 en 6 spreken twee keer over het 'gebied aan de zee' – wat ongetwijfeld verwijst naar de streek die nu wordt aangeduid als de Gazastrook. De Bijbeltekst luidt:

'Wee u, bewoners van het gebied aan de zee, volk van Kretenzers, het woord van de HEERE is tegen u! Kanaän, land van de Filistijnen! Ik zal u verdelgen, zodat er geen inwoner meer is. Het gebied aan de zee zal tot weiden worden met putten voor herders en kooien voor kleinvee'.

God Zelf spreekt een vloek uit over de toekomstige Palestijnen (die hier met de oude naam 'Filistijnen' worden aangeduid). Er is een expliciet woord van de Heere dat de inwoners van dit land

aan zee volledig zullen worden vernietigd en dat dit land een weidegebied zal worden vol met watertroggen en afrasteringen. God Zelf zal de felle vijandschap van deze volken tegen Zijn volk straffen.

De Filistijnen worden de 'natie van de Kretenzers' genoemd vanwege hun oorsprong op Kreta (Zef. 2:5; vgl. Jer. 47:4; Amos 9:7; Ezech. 25:16). Dit laat opnieuw zien dat zij zich het land waarin zij woonden, onrechtmatig hadden toegeëigend. Het wordt het 'land van de Filistijnen' genoemd omdat zij het zich toe-eigenden, maar *niet* omdat dit Gods bedoeling was. Het is *het land van Israël*.

Ook al willen velen het vandaag de dag niet toegeven, het is een feit dat ook de Gazastrook naar Gods plan en bedoeling rechtmatig zal toebehoren aan het aardse volk van God. Het zal dus in de toekomst naar Zijn gedachten bij Israël horen³.

Het toekomstige oordeel over de streek die nu 'Gazastrook' heet en over de toekomstige inwoners ervan zal dan definitief zijn. Het zal plaatsvinden aan het einde van de grote verdrukking. Er zal geen inwoner overblijven. In het duizendjarig Vrederijk zal dit volk niet meer bestaan. Er is een aantal gedeelten dat het oordeel over deze oude vijand van het volk Israël beschrijft. Een representatief citaat uit Zacharia 9:5.6: 'Askelon zal het zien en bevreesd zijn, evenals Gaza, en het zal hevig beven, ook Ekron, omdat zijn verwachting wordt beschaamd. De koning zal uit Gaza verdwijnen en Askelon zal onbewoond zijn. De bastaard

3 Hetzelfde geldt voor de Westelijke Jordaanoever, waar ook veel Palestijnen wonen. Deze streek is zelfs sinds mensenheugenis naar Gods gedachten het kerngebied van het oude land en volk Israël. Dit gebied speelt een centrale rol in de geschiedenis van Israël in het Oude Testament (bijv. Hebron, Sichem, Jericho, Bethlehem, Ai, Silo). In het Nieuwe Testament is het de geboorteplaats van onze Heere (Bethlehem). Zijn kruis stond op de Westelijke Jordaanoever (Oost-Jeruzalem). Van daaruit keerde Hij terug naar de hemel, en daar zal Hij ook weer verschijnen op de Olijfberg.

zal in Asdod wonen; Ik zal de trots van de Filistijnen uitroeien' (vgl. Jer. 47:7; Ezech. 25:15, 16; Amos 1:8)⁴.

God Zelf zal ervoor zorgen dat deze streek op een dag wordt vernietigd en dat het gebied wordt gedegradeerd tot een weiland voor kleinvee. Wat op het eerste gezicht idyllisch klinkt (een weiland vol met waterbakken en afrasteringen voor kleinvee) beschrijft in feite het einde van de toekomstige Palestijnse beschaving in deze streek. In het duizendjarige Vrederijk zal het deel uitmaken van Israëls grondgebied, omdat het deel uitmaakt van de erfenis die God aan Zijn aardse volk had beloofd.

En vandaag?

Hoe zal het conflict tussen Joden en Palestijnen eindigen? Zal Hamas vernietigd worden? Niemand weet het antwoord op deze vragen – tenminste niet op de middellange termijn. Wij leven (nog) niet in de uiteindelijke vervulling van de Bijbelse profetie in de tijd van het einde (dit zal pas gebeuren na de opname van de gelovigen)⁵. Maar wat we wél met zekerheid kunnen zeggen is ten eerste, dat er een volk van Palestijnen in de eindtijd zullen bestaan en tot de vijanden van Israël zullen behoren. Ten tweede weten we wat hun einde zal zijn: God zal hen vernietigen. Uiteindelijk zal Israël in vrede en veiligheid leven in het land dat aan Abraham en zijn nakomelingen beloofd is. God houdt Zijn Woord – daar kunnen we zeker van zijn. Geen enkele van Zijn beloften zal niet worden vervuld.

E.-A. Bremicker

4 Het oordeel over de Filistijnen heeft allereerst een historische component en begon onder farao Necho II van Egypte (609-594 v.Chr.). Jeremia schrijft hierover (vgl. Jer. 47). De profetie van Zefanja gaat echter verder en spreekt over het komende oordeel in de tijd van het einde.

5 Wat we vandaag zien, zijn schaduwen of voorbodes van toekomstige gebeurtenissen. Het is wel vergeleken met schaakstukken die al op het speelbord staan, voordat het eigenlijke spel begint.

God alles in allen

Vraag:

Wat is de betekenis van de uitdrukking '... opdat God zij alles in allen' (1 Kor. 15:28)?

Antwoord:

Christus is als Mens heengegaan om het koninkrijk te 'ontvangen' (Luk. 19:12), en als Mens zal Hij het koningschap in gerechtigheid uitoefenen en alle heerschappij en alle tegenstand tegen Hem te niet doen. Als al Zijn vijanden aan Hem onderworpen zijn, en ook de laatste vijand - de dood - te niet gedaan is, zal onze gezegende Heer het koninkrijk overgeven aan God de Vader.

Hij ontvangt het koninkrijk en bestuurt het duizend jaar lang in onderwerping aan God. Dan geeft Hij het weer aan God over in dezelfde volmaaktheid als Hij het ontvangen had. Elke vroegere rentmeester was ontrouw gebleken, niet één had overgegeven wat hij ontvangen had.

'Wanneer Hem alle dingen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen zijn aan Hem Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen'.

De Mensheid die Hij eens heeft aangenomen zal Hij nooit afleggen, maar alle overgedragen gezag zal een einde hebben, en in dat opzicht zal de Zoon Zelf onderworpen zijn. Maar Hij zal natuurlijk niet ophouden Zoon te zijn. De woorden worden gebruikt in tegenstelling tot het gezag dat de Zoon van God heeft ontvangen en dat door Hem wordt uitgeoefend.

Als Gods hand een situatie zal realiseren die volkomen in overeenstemming met Hemzelf is en Hij in Zijn liefde zal rusten, dan zal God in Zijn natuur en in de volmaaktheid van Zijn wezen alleen de rust van de mens en van de schepping zijn tot in alle eeuwigheid. God zal alles in allen zijn.

Walter Scott

Het getuigenis van Napoleon Bonaparte

De grote Franse veldheer en keizer Napoleon schreef tijdens zijn verbanning op het eiland St. Helena het volgende over Jezus Christus:

'Ik ken de mensen, en ik zeg u dat Jezus Christus geen gewoon mens is. Zijn leer is een geheim dat helemaal op zichzelf staat en dat getuigt van een inzicht dat bovenmenselijk is. Alexander de Grote, Julius Caesar, Karel de Grote en ik hebben allemaal grote koninkrijken gesticht. Maar waarop hebben we onze geniale daden gevestigd? Op geweld!

Jezus is de enige die Zijn rijk heeft gesticht op de basis van liefde. Vandaag nog zouden miljoenen mensen bereid zijn voor Hem te sterven. Maar ikzelf zal sterven vóór de tijd, en mijn lichaam zal worden toevertrouwd aan de aarde zodat de wormen hem kunnen eten. Dat is dan het einde van de grote Napoleon. Wat een geweldige afstand tussen mijn diepe ellende en het eeuwige koninkrijk van Christus, dat gepredikt, geliefde, geprezen en over de hele wereld verbreid wordt!'

Uit: 'Er ist auferstanden',
Beröa Verlag

Voor het nieuwe jaar!

Een schitterend dagboek voor geloofsopbouw

Vertaling van de Engelse kalender 'The Lord is near'.

Dagelijkse Bijbelmeditaties van bekende Engelstalige hedendaagse schrijvers als Jake Redekop, Eugene Vedder, Alfred Bouter en Brian Reynolds, en van schrijvers als W. Kelly, C.H. Mackintosh en J.N. Darby uit de 19e en 20e eeuw.

Formaat A5, 379 pag.

Prijs: € 11,95

U bent dichtbij

Dagelijkse meditatie
uit Gods Woord

Deel 2

**Vijf verschillende
delen beschikbaar!**

Kijk gerust eens op onze website voor diverse
Bijbelgetrouwe dagboeken, we hebben onder andere:

- **Goudkorrels** met korte dagelijkse overdenkingen
- **Lightkeeper** 6 delen, speciaal voor jongeren en jonggelovigen
- **Gods Woord voor elke dag** serie van 5 dagboeken
- **Wees mijn Gids** scheurkalender

Nadenkertje

‘Ga zo door’?

Twee collega's, die goed met elkaar konden opschieten, namen afscheid voor de kerstdagen. De één zei tegen de ander: 'Ik wens je vrolijke feestdagen. En voor het nieuwe jaar: Blijf zoals je bent!'

Dat klinkt goed, het lijkt respectvol. Maar blijven zoals je bent, kan heel negatief uitwerken.

Een gelovige Christen stelde in een voordracht de verbluffende vraag: 'Wat moet een mens doen om, met het oog op de eeuwigheid, het doel van zijn leven gegarandeerd te missen?' en zijn antwoord daarop was: 'Blijf waar je bent en verroer je niet!'

Johannes de Doper, de voorloper van de Heere Jezus Christus, vermaande zijn toehoorders indringend en met alle nadruk zich te bekeren. De mensen toen – en nu – moesten zich op hun manier van leven en denken bezinnen. Hij wilde hen uit hun ingebeelde zekerheid halen en uit de verstarring in gewoonten die zijzelf en misschien anderen goed aan hen vonden. Hij wilde hen klaarmaken voor een levende ontmoeting met Jezus Christus.

En wij? Zolang we nog geen ontmoeting met Hem hebben gehad en nog niet voor Hem hebben gekozen, moeten wij in geen geval blijven zoals we zijn, anders gaan we eeuwig verloren.

Maar ook dan, als we in de Heere Jezus geloven, moeten we niet bij de bekering blijven staan, maar door het lezen van de Bijbel en het gebed en ook door de omgang met andere Christenen in geloof groeien.